

עת"א 62513/01/23 - עללא ואכד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 62513-01-23 ואכד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

01 מרץ 2023

בפני	כב' השופט עמית יוסף בן-חמו
עותרים	עללא ואכד (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש להורות לשלבו בסבב חופשות.

העתירה הוגשה ביום 25/01/23, בעתירה ביקש העותר מביהמ"ש לדון ולהחליט בעתירה "בדחיפות" עוד טרם התכנסותה של ועדת השחרורים שהייתה אמורה להתכנס ביום 02/02/23. הבקשה לקביעת מועד בהול ודחוף לא התקבלה.

בכתב התשובה המתוקן ביקשה המשיבה להורות על מחיקת העתירה על הסף בהפנותה לעובדה שהעותר כבר עתר לשילובו בסבב חופשות ועתירתו זו נדחתה בהחלטה מיום 18/10/22, ועל כן ובהתאם להוראות הפקנ"צ העותר היה רשאי להגיש בקשה חדשה לחופשה רק כעבור 6 חודשים, אך הוא לא המתין את פרק זמן הקבוע בפקודה והגיש את עתירתו כחודש וחצי בלבד לאחר ההחלטה השיפוטית.

ההחלטה של הגורם המנהלי המוסמך קבעה שבקשתו המנהלית החדשה של העותר לשילובו בסבב חופשות איננה עומדת בתנאי הסף ועל כן, מבלי צורך להתייחס לבקשה לגופה בקשתו נדחתה משום שהוא אינו רשאי להגיש בקשה בטרם תחלוף חצי שנה.

לעניין זה הפנה ב"כ המשיבה להחלטת ברע"ב 955/22, וכן להוראות ס"ק (ב) לסעיף כ"ג 1 לפקנ"צ החופשות.

בדיון טענה ב"כ העותר כי יש ליתן הנחיה אופרטיבית למשיב לבדוק את הידיעה המודיעינית, מדובר באסיר שעבר כברת דרך טיפולית, זהו מאסרו הראשון, הומלץ ע"י גורמי הטיפול, אך המשטרה התנגדה ליציאתו לחופשה.

ב"כ העותר טענה כי הגיש בעבר עתירה, אך מאחר וב"כ המשיב טען שלא ניתן לדון בעניין החופשות משום שהעותר מסווג בקטגוריה א' בגין תיק אלמ"ב לכן העתירה נדחתה. לאחר מכן, הוסרה הקטגוריה ולכן הוא הגיש בקשה נוספת לחופשה.

העותר התייצב בפני ועדת השחרורים, הוגשה בעניינו תכנית שיקום ע"י רש"א, וועדת השחרורים החלטה לשחררו ויש בכך כדי להעיד כי אין למידע הזה משקל רב, אלא שהמדינה בחרה לעתור נגד ההחלטה על בסיס אותה ידיעה מודיעינית וביהמ"ש המחוזי ביטל את החלטת השחרור.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבור שאין ממש בטענות שבעתירה ודינה להידחות.

טענותיה של ב"כ העותר היום, אינן תואמות ואף סותרות את טענותיה במסגרת הדיון בהליך הקודם.

בעתירה הקודמת שמספרה 59115-08-22 ביקשה ב"כ העותר לתקוף את ההחלטה המנהלית שסירבה לשלב את העותר בסבב חופשות למרות המלצת היחידה. היא טענה כי המלצת משטרת ישראל שבעקבותיה הוחלט על דחיית העתירה נגועה בחוסר סבירות קיצונית.

בכתב התשובה שהוגש שם, צוין שמשטרת ישראל החליטה על שינוי סיווגו של העותר לקטגוריה א' בשל תיק אלמ"ב, החלטה מיום 12.09.22 ומשכך בכל מקרה אין אפשרות לדון בבקשת העותר לשילוב בסבב חופשות. לגופו של עניין, ציינה המשיבה כי משטרת ישראל מתנגדת לבקשה לאור מידע מודיעיני שלילי מטעם שב"ס ומטעם משטרת ישראל, ועל כן התקבלה החלטה מנהלית הדוחה את בקשתו של העותר ליציאה לחופשה עוד טרם סיווגו לקטגוריה א'.

בדיון שנערך שם טענה ב"כ העותר כי ישנה חשיבות ליציאתו של העותר לחופשה, משום שהוא אמור להתייצב בפני ועדת השחרורים.

במהלך הדיון הוצג בפני ביהמ"ש החומר המודיעיני, ב"כ המשיבה טען על סמך המידע שקיימת מסוכנות גבוהה ומנימוק זה נדחתה בקשתו לחופשה.

ב"כ שב"ס ציין כי ההחלטה לדחות את בקשתו לחופשה התקבלה בשל עמדת גורמי המודיעין, משטרת ישראל ולא בגלל הפרופיל והקטגוריה.

עוד ציין ב"כ המשיבה (עמ' 3 שורה 20), כי מבחינת המשיבה אין בעיה שתתקבל החלטה לגופו של עניין בבקשתו של

העותר לשילוב לסבב חופשות, מבלי להתעסק בסוגיה של הפרופיל, כאשר במקביל ועדת אלמ"ב תבדוק את עניין הפרופיל.

במסגרת ההליך הקודם אוחדו שתי עתירות שהגיש העותר בעניין חופשה, עתירה 54093-08-22, בה ביקש העותר לשלבו בסבב חופשות וציין כי בקשתו נדחתה בשל התנגדות משטרת ישראל, ועתירה נוספת 59115-08-22 הופנתה נגד הסירוב של שב"ס לשלבו בסבב חופשות.

בהחלטה שניתנה בתום הדיון, הייתה התייחסות מפורשת לעניין החופשות. נקבע שיש לדחות את שתי העתירות **בשל המידע הקיים בעניינו של העותר, ללא קשר לשאלת ההגדרה של האסיר כאסיר בעל פרופיל אלמ"ב.**

צוין שמדובר במידעים מוצלבים גם של משטרת ישראל וגם של שב"ס, כאשר המידע של שב"ס היה מהחמישים האחרונים של שנת 2022 ומצביע על הקשר הישיר בין המידעים וההצלבה ביניהם ומשליך ישירות על מסוכנות האסיר.

על כן, ולאור המסוכנות, נדחו העתירות לעניין החופשות.

טענתה של ב"כ העותר בדיון היום כי בגלל שהמשיבה טענה שסיווגו של העותר לקטגוריה א' בגין תיק אלמ"ב, לא ניתן לדון בסוגיית החופשות ולכן העתירה נדחתה (עמוד 1, שורות 15-16), טענה זו איננה נכונה ויש בה משום חשש להטעיית ביהמ"ש.

מאחר והיה דיון לגופו של עניין בנושא החופשות, חלים על העותר כללי הפקנ"צ ולפיהם הוא מנוע מלהגיש בקשה חדשה לחופשות בטרם חלפו 6 חודשים.

ההחלטה המנהלית לא נימקה את הדחייה במידע המודיעיני, אלא בכך שהוא לא עומד בתנאי הסף של חלוף התקופה.

ב"כ המשיבה הכבירה מילים על החלטת ועדת השחרורים ממנה ביקשה להסיק שיש בה כדי להצביע על כך שאין לתת למידע המודיעיני משקל רב, לדברים אלה אין כל משמעות משום שקביעותיה ועדת השחרורים בוטלו בהחלטת ביהמ"ש המחוזי, שכן על החלטת ועדת השחרורים הוגשה עתירה לביהמ"ש המחוזי שהחליט לקבל את העתירה ולבטל את החלטת ועדת השחרורים, כשהוא מציין כי

"לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ובחנו את החומר שהונח בפנינו, מצאנו כי דין העתירה להתקבל מאחר והחלטת ועדת השחרורים אינה סבירה בנסיבות ומצאנו כי נפל בה פגם היורד לשורשו של עניין. לעיונו הונח מידע מודיעיני בעניינו של המשיב מהעת האחרונה. המידע המודיעיני שהונח הינו מטריד בלשון המעטה, ויש לו קשר ישיר לעבירות בהם הורשע המשיב. בנסיבות אלה לא ברור כיצד ועדת השחרורים לא נתנה את המשקל הראוי לכך. המידע המודיעיני בעניינו של המשיב משליך באופן ישיר על המסוכנות הנשקפת ממנו, ולא בכדי בשל אותו מידע, המשיב לא יצא לחופשות ועתירות שהגיש בעניין זה נדחו..."

סיכומי של דבר, ההחלטה בתיק הקודם התייחסה מפורשות לעניין השילוב בסבב חופשות, בחנה את הבקשה ואת ההחלטה המנהלית שדחתה את הבקשה לחופשות על סמך המידע המודיעיני וללא קשר לסיווג לקטגוריה א'. זו גם הייתה בקשת העותר בעתירות שהגיש וכפי שציין ביהמ"ש המחוזי בהחליטו לקבל את העתירה ולבטל את החלטת ועדת השחרים שציין שהבקשה לחופשות נדחתה בשל אותו מידע.

המידע הנבדק גם במסגרת העתירה הקודמת וגם במסגרת ערכאת הערעור של בית המשפט המחוזי על ועדת השחרים.

הגורם המנהלי רשאי היה לדחות על הסף את הבקשה השנייה לשילוב בסבב חופשות, מהנימוק של אי עמידה בתנאי הסף של חלוף תקופה מינימום מאז ההחלטה הקודמת.

לתצהיר שהגישה ב"כ העותר במהלך הדיון, תצהיר של מר פיראס נעים ולפיו הוא מצהיר שאין לו כל חילוקי דעות או סכסוך עם העותר, אין לייחס שום משמעות על רקע המידע מודיעיני ועל רקע העובדה שהחלטה מנהלית מתייחסת לדחיית העתירה בשל אי עמידה בתנאי הסף (6 חודשים מאז ההחלטה הקודמת).

אשר על כן אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.